

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/42/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115010133
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3115010133.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13. mája 2015 prejednal sťažnosť odsúdeného

X. O.

nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom Q., K. XXXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Ilava,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č. k. 6Pp/7/2015-14 zo dňa 26.02.2015 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

X. O. vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/145/2014 zo dňa 18.11.2014 pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. Koniec trestu pripadá na deň 14.09.2015.

Uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 6Pp/7/2015-14 zo dňa 26.02.2015 bol návrh odsúdeného o podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 66 ods.1 písm. a), ods. 2 Tr. zák. zamietnutý. Proti tomuto uzneseniu hneď po jeho vyhlásení podal odsúdený sťažnosť. V písomných dôvodoch sťažnosti namietal, že vo výkone trestu odňatia slobody v Ilave je iba krátku dobu a počas tejto nebol disciplinárne odmenený no nebol ani potrestaný. Správa sa slušne a pokiaľ ide o jeho predchádzajúce odsúdenia, tieto súvisia s mladíckou nerozvážnosťou. Má družku a dieťa o ktoré sa chce riadne starať a žiť riadnym životom. Žiadal preto, aby krajský súd uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a jeho podmienene prepustil na slobodu.

Keďže sťažnosť bola podaná včas a osobou oprávnenou, krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto predchádzalo a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je zákonné a správne. V dôvodoch uznesenia sa súd podrobne zaoberal všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré ho viedli k zamietajúcejmu rozhodnutiu a tieto si aj krajský súd v celom rozsahu osvojil. Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák., môže súd odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, pri rozhodovaní o podmienene prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Zo spisového materiálu, ale najmä z hodnotenia na odsúdeného vyplynulo,

že jeho správanie a vystupovanie počas výkonu trestu nebolo vždy v súlade s príslušnými normami, pretože sa u neho vyskytol nedostatok s nedodržiavaním ústavného poriadku. Resocializačná prognóza je však u neho hodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania, a to z dôvodu opakovaného páchania trestnej činnosti a drogovej závislosti. V závere hodnotenia sa konštatuje, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie, ktoré ústav neodporúča.

Krajský súd pri skúmaní podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody sa nestotožnil s jeho námietkami. Aj krajský súd má dôvodné pochybnosti, pokiaľ výkon trestu u odsúdeného iba čiastočne plní svoj účel, či tento účel bude dosiahnutý aj jeho podmiennečným prepustením z výkonu trestu. X. O. už bol v minulosti 9-krát súdne trestaný pre rôznorodú trestnú činnosť, pričom vo výkone trestu odňatia slobody bol 6-krát, teda na jeho prevýchovu už bolo pôsobené aj výkonom trestu odňatia slobody. Napriek tomu sa opätovne dopustil trestnej činnosti. Pokiaľ teda samotný výkon trestu odňatia slobody v minulosti sa na osobu odsúdeného minul svojim výchovným účinkom, krajský súd má dôvodné pochybnosti, či bude jeho prevýchova dovŕšená inštitútom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. V tomto smere podľa názoru krajského súdu osoba obvineného nedáva žiadne záruky, že by účel trestu spočívajúci v prevýchove odsúdeného mohol byť dosiahnutý aj na slobode jeho podmiennečným prepustením. Z uvedených dôvodov sa preto krajský súd stotožnil s dôvodmi napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa a tieto si v celom rozsahu osvojil.

Vychádzajúc z uvedených skutočností dospel potom krajský súd k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná a túto potom v zmysle § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon sťažnosť nepripúšťa.